WIKIVORT
הוורטיס שלנו לכולנו

פרשת כי תשא

מה בפרשה: סיכום מתומצת של פרשת השבוע

פרשתנו עוסקת בחטא העגל - הנחשב לאחד העוונות החמורים ביותר בדברי ימי ישראל, אם לא החמור שבהם • על ידי תשובת העם ותפילותיו של משה נתכפר להם אותו מעשה, ומובטח להם "נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגויים"

"וידבר ה' אל משה כי תשא את ראש בני ישראל" - זו המצווה למנות את בני-ישראל, שתעשה על-ידי שכל אחד מהם, מבן עשרים שנה ומעלה, יתן "כופר נפשו" ; "העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית-השקל". בכסף הזה יקנו את קורבנות המזבח - "לכפר על נפשותיכם".

הקב"ה מצווה להתקין כיור למשכן, שבו ירחצו הכהנים את ידיהם ורגליהם קודם גישתם לשרת בקודש.

"שמן משחת קודש" יש להכין ממספר סממנים המפורטים בכתוב, וממשחה זו למשוח את כלי הקודש ואת הכהנים - "וקדשת אותם והיו קדש קדשים".

העבודה רבה וקשה, וה' מודיע למשה שבצלאל בן אורי יהיה זה שיקבל את ההשראה האלוקית יחד עם אהליהב בן אחיסמך, כיצד לבנות ולהכין כל דבר. הם שינצחו על מלאכת המשכן ובנית כליו.

ושוב תזכורת בנוגע לשמירת השבת: "ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון".

כאן ממשיכה הפרשה ומספרת על קורות עם-ישראל, אחר מתן-תורה: משה שוהה בהר סיני ארבעים יום וארבעים לילה ולומד תורה מפי ה'. בני-ישראל מחכים לירידתו מן ההר, טועים בספירת הימים כך שלפי חשבונם היה משה כבר אמור להיות למטה. הם פונים אל אהרן אחיו ומבקשים: "קום עשה לנו אלוקים . . כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו".

אהרן מנסה להציל את המצב ולהרוויח זמן, ובינתיים מזדרז העם להביא את תכשיטי נשיו, ואלו מושלכים לתוך האש - "ויצא העגל הזה" - עגל-הזהב. אהרן מנסה לרסן את העם אך ללא הצלחה. הם חוטאים בעבודה-זרה!

ה' מודיע למשה: "לך רד כי שחת עמך", ועוד הוא מוסיף ואומר: "ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם,"! אך משה מתחנן ומבקש רחמים: "שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך". הבקשה מתקבלת ומשה יורד מן ההר כשבידיו שני לוחות הברית, כתובים באצבע אלוקים.

כאשר הוא שומע את קול העם החוטא, הוא אומר ליהושע עבדו הבא לקבל את פניו: "קול ענות (חירופים וגידופים) אני שומע", ובראותו את העם הרוקד סביב העגל - "וישלך מידיו את הלוחות וישבר אותם".

אחרי שמשה משמיד את העגל ומעניש את העם, מלבד בני שבט לוי שלא חטאו, הוא חוזר ומתחנן לפני ה' שיסלח לעם על חטאתם, ובדברי התשובה הוא נודע כי מעתה ילך רק מלאך ה' לפניהם, ולא ה' בכבודו ובעצמו כפי שהיה עד עתה, וזאת מאחר והעם "קשה עורף" הוא.

עתה מצווהו ה' לפסול שני לוחות אבנים, כראשונים, שעליהם יחקקו שוב עשרת הדברות. משה עולה אל ההר כשבידיו שני לוחות האבנים, ושוב מתחנן הוא על בני-ישראל עד שה' מבטיחו: "נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגויים". הוא מצווה שלא לכרות ברית ליושבי הארץ אליה הם

פרשת כי תשא

מתעתדים להיכנס.

עכשיו מצווה ה' על הרגלים חג המצות וחג השבועות, ומבטיח כי לא יחמוד איש את ארצך בהעלותך לראות את פני ה'.

גם הפעם הוא שוהה בהר ארבעים יום וארבעים לילה, ובירידתו הוא מביא עמו את הלוחות החדשים ומלמד את העם את התורה אותה למד עם הקב"ה.

מקור: maale-adumim.com